

JUR SĂ SPUN ADEVĂRUL
de Cicerone Ionitoiu

În succesiunea generațiilor ce au făcut fală acestor pământuri strămoșești a ajuns la cumpăna dintre mileniu 2 și 3, generația din care facem parte noi (care vă părăsim și părinții noștri sau bunicii d-voastră care au adunat laolaltă acest tezaur) și generația d-voastră care primiți ca moștenire o experiență tragică în care sublimul și epopeea s-au îngemănat cu dăruirea până la sacrificiu pentru apărarea patrimoniului național, a demnității și a dreptului la neuitare.

Această situație a apărut din cauza nașterii și dezvoltării noastre ca popor unitar, pe harta Europei, la Gurile Dunării constituind piedică semințiilor migratoare și apoi stavilă imperiului rus înjghebat prin înrobirea triburilor migratoare din răsăritul țării noastre.

Secole de-a rândul am fost ținta amenințărilor în jocul intereselor altor puteri ce urmăreau acapararea și dominarea, atrași de bogățiile teritoriului nostru.

Am văzut și simțit cum trupul țării devenise cobai al ideologiilor străine ce urmăreau destrămarea sufletească și învrăjbirea între noi, cei animați de înfrumusețarea aceleiași glii și realizarea aceluiași ideal: să ne pregătim pentru o viață liberă, îmbelșugată în care să domine respectul reciproc al valorilor, iar spiritul dreptății să fie liantul de zi cu zi.

Vă vorbesc ca unul care la vârsta d-voastră am asistat la ciorăvirea trupului țării românești și am căutat să reacționez împotriva dezastrului teritorial cum m-am priceput și cum ne-am priceput. De atunci am rămas neclintit în felul de a gândi și mai ales de a acționa pentru împlinirea acestor deziderate și n-am făcut nici un compromis cu toate că situațiile prin care am trecut au fost neimaginat de grele.

Deși eram copil, îmi amintesc ca și astăzi cât am fost de tulburat de urmările semnării pactului Ribbentrop-Molotov de la 23 August 1939, care au antrenat căderi vertiginoase de teritorii și concepții de viață, prefigurând numai cu 5 ani un alt 23 August cu consecințe și mai dramatice pentru noi, prefigurând un dezastru ce ne-a marcat și pe noi și pe dumneavoastră dovedind că nu există dreptate și morală politică la "făcătorii de pace", ci numai interese meschine de subjugare și exploatare a celor ce dețin forța sub masca sferelor de influență pe care făcându-se că uită realitățile, le transferă sub altă mască a coexistenței pașnice.

Revenind la obiectivul principal al copilăriei devenită neliștită în acest "cincinal" am fost profund mișcat de războiul "fulger" care numai în nouă luni a făcut ca cei ce înfăptuiseră pacea pe baza celor 14 puncte wilsoniene să părăsească bătrânul continent, în urma dezastrului de la Dunkerque și a prăbușirii Franței.

Dacă aceasta se petrecea în apusul vechiului continent, în răsăritul lui se petreceau alte tragedii, între care și țara noastră era sfâșiată iar armata dezonorată se retrăgea umilită cu o parte din populația jefuită din Bucovina, Basarabia, Cadrilaterul și Transilvania de Nord.

Nu cu mult înainte, România adăpostise pe polonezii refugiați din cauza teroarei deslănțuite asupra țării lor de nemți și ruși care și-o împărtășiră după bunul lor plac, neținând seama de principiile adoptate pentru pacea în omenire: "că nu vor mai avea loc a-

corduri secrete...iar diplomația va acționa întotdeauna sincer față de toți..."

Noi cei tineri eram năuciiți, nu mai înțelegeam nimic, noi care ne născuserăm într-o lume în care "nu mai poate fi vorba de a transfera popoarele de la o putere la alta ...", acum auzeam de la radio Londra că letonii, lituanienii, estonienii și polonezii erau transportați cu vagoane de vite spre Siberia...

Eram în clasa 6-a la Colegiul National Carol I din Craiova unde ni se alăturaseră colegi de vârsta noastră care reușiseră să fugă de pe locurile copilăriei lor, izgoniți de năvălitori săngerosi care cotropiseră Basarabia, Bucovina și Ardealul de Nord.

Nume noi ne îmbogățiseră cataloagele precum Anca, Goia, Jalbă, Opaiț, Ursachi...iar din povestirile lor ni se întipăreau în memorie alte nume toponimice marcând grozăviile îndurate de rudele și locuitorii rămași ostateci.

Astfel au rămas neșterse nume ca Ip și Trăznea, sau Huedinul legat de protopopul Munteanu omorât, înfășurat în tricolorul fixat în cuie pe trupul biciuit.

Tot astfel d-voastră vi se întipăresc astăzi nume ca Maniu, Dabija, Brătianu, Uță, Mihalache, Arnăuțoiu, Suciu, Durcovici și alți zeci de mii de martirizați, precum și locuri de priveghi și rugăciune ca Semenici, Făgăraș, Muntele Mare, Babadag...toate înscriindu-se în epopeea continuității acestui neam predestinat să fie stavilă barbariilor.

Nu ne-am mulțumit numai să contemplăm, ci am început să acționăm după îndemnurile inimii. Am mers la directorul Colegiului, prof. Mihail Paulian și i-am cerut permisiunea ca în fața cancelariei profesorilor să amenajăm un "Colț al Ardealului". Primind aprobarea, împreună cu un coleg Dumitru Marian am realizat o Hartă mare 2x3 fixând cetățile de straje de pe Nistru, iar porțiunea răpită din Transilvania am înconjurat-o cu tricolor și în interiorul ei am

fixat în tuș anumite scene ce au marcat suferința și măretia acestor locuri; de exemplu: figura lui Dragoș la Sighet, pe a lui Ștefan cel Mare la Cetatea de Baltă, capul lui Mihai Viteazul la Câmpia Turzii, pe Matei Corvin călare la Cluj, pe Avram Iancu și Horea în Apuseni, grup de țărani răsvărați la Bobâlna, alții în jurul rugului în flăcări de la Beliş (unde fuseseră arși 40 țărani pe 8 Nov. 1918), grup de copii, femei și bătrâni împușcați la Ip și Trăzneș și alte câteva scene.

Separat se fixase un panou pe care erau expuse fotografii cu peisaje din ținuturile răpite.

Între aceste două obiective era un pedestal cu o gheață cu flori pe care aveau grije să le înmormântăm.

Profesorii, mai ales la limba română aveau grije să îndemne să se facă monografiile ale locurilor din aceste regiuni și să se evidențieze personalitățile ce au contribuit la ridicarea, înfrumusețarea și renumele regiunii.

Personal am studiat și prezentat referatul despre rolul lui Simion Bărnuțiu atât în timpul Revoluției de la 1848 cât și în refugiu la Iași, insistând înainte de moarte de a fi adus acasă. Drumul l-a făcut pe cergă, în carul cu boi, de la Iași la Bădăcin unde a murit și a fost înmormântat în Iulie 1864. Nu a apucat să-și cunoască nepotul, în schimb Iuliu Maniu i-a urmat drumul și i-a înfăptuit dorința.

Terminând liceul am ajuns la București într-o lume necunoscută obținând cu greu o bursă în căminele cu refugiați din regiunile răpite teritoriului românesc. Acești pribegi cu gândul la cei rămași sub jug străin se organizaseră în Asociația "Someșana" care se ocupa de ajutorare, dar și de conservarea tradițiilor pe care le manifestau săptămânal prin sezători, unde pe lângă "cântec, joc și voie bună" își vărsau focul depănând vestile dureroase ce le priveau de "acasă", din ce în ce mai dureroase.

ROMANII DE PESTE HOTARE

BASARABIA

Din Hotin și pân'la mare,
Ruși și alte haimanale,
Și din mare la Hotin
Între noi mai crește-un spin,

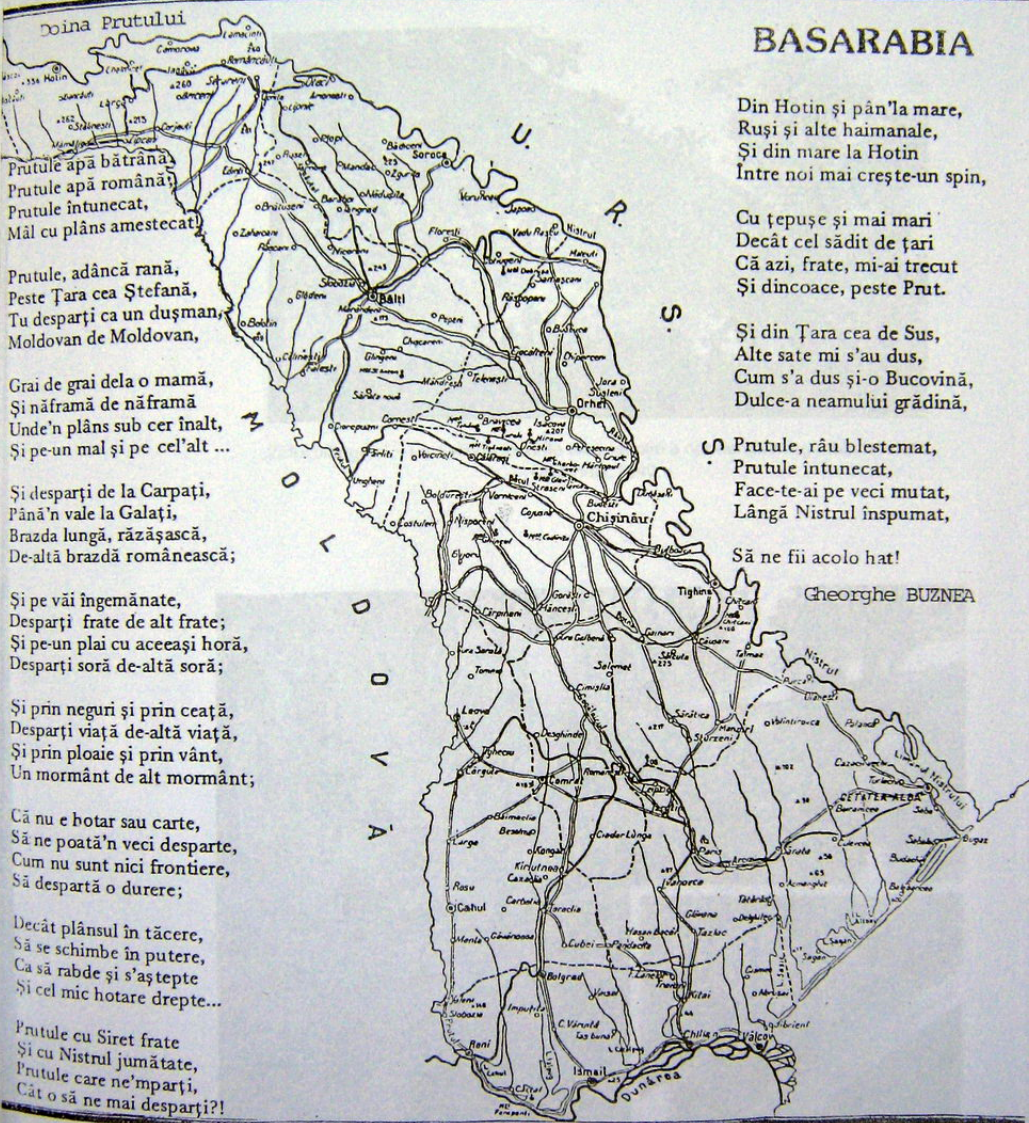
Cu țepușe și mai mari
Decât cel sădit de țări
Că azi, frate, mi-ai trecut
Și dincoace, peste Prut.

Și din Țara cea de Sus,
Alte sate mi s'au dus,
Cum s'a dus și-o Bucovină,
Dulce-a neamului grădină,

Prutule, râu blestemat,
Prutule întunecat,
Face-te-ai pe veci mutat,
Lângă Nistrul înspumat,

Să ne fii acolo hat!

Gheorghe BUZNEA

Prutule apă bătrână,
Prutule apă română,
Prutule întunecat,
Mâl cu plâns amestecat!

Prutule, adâncă rană,
Peste Țara cea Ștefană,
Tu desparți ca un dușman,
Moldovan de Moldovan,

Grai de grai dela o mamă,
Și năframă de năframă
Unde n plâns sub cer înalt,
Și pe-un mal și pe cel'alt ...

Și desparți de la Carpați,
Până'n vale la Galați,
Brazda lungă, răzășască,
De-altă brazdă românească;

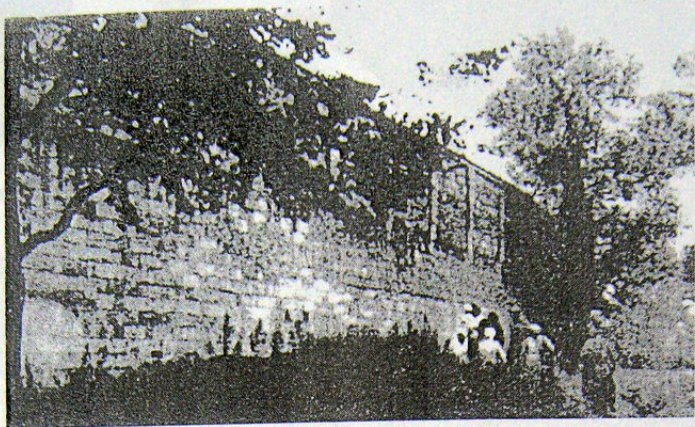
Și pe văi îngemănate,
Desparți frate de alt frate;
Și pe-un plai cu aceeași horă,
Desparți soră de-altă soră;

Și prin neguri și prin ceață,
Desparți viață de-altă viață,
Și prin ploaie și prin vânt,
Un mormânt de alt mormânt;

Că nu e hotar sau carte,
Să ne poată'n veci desparte,
Cum nu sunt nici frontiere,
Să despartă o durere;

Decât plânsul în tăcere,
Să se schimbe în putere,
Ca să rabde și s'aștepte
Și cel mic hotare drepte...

Prutule cu Siret frate
Și cu Nistru jumătate,
Prutule care ne'mparți,
Cât o să ne mai desparți!

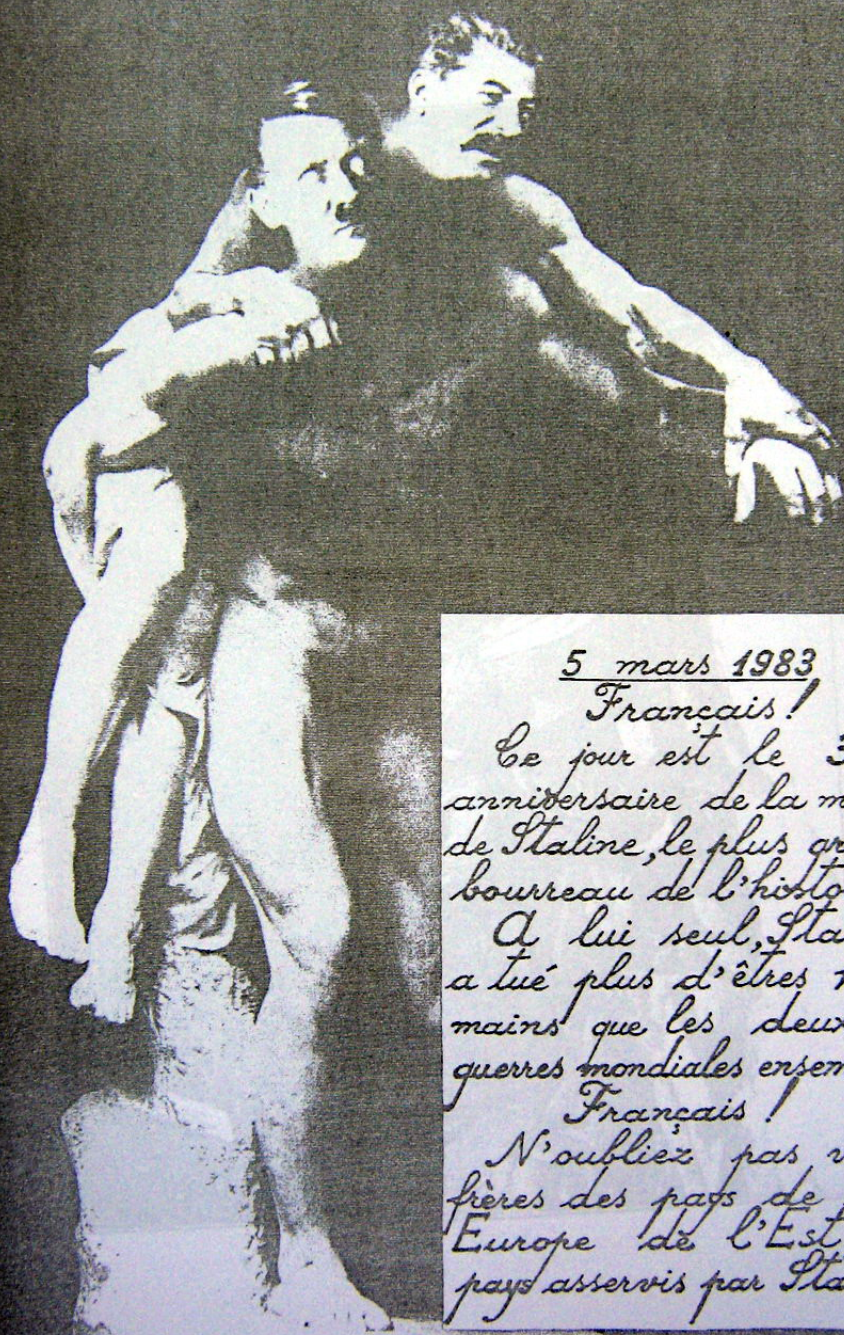

„Zidul plângerii” – unul dintre locurile de execuție a oponenților regimului sovietic.
Chișinău, 1940.

Victime ale terorii roșii.
Chișinău, 1940.

Victimă a asasinilor roșii, executată
cu mâinile legate. Chișinău, 1940.

5 mars 1983

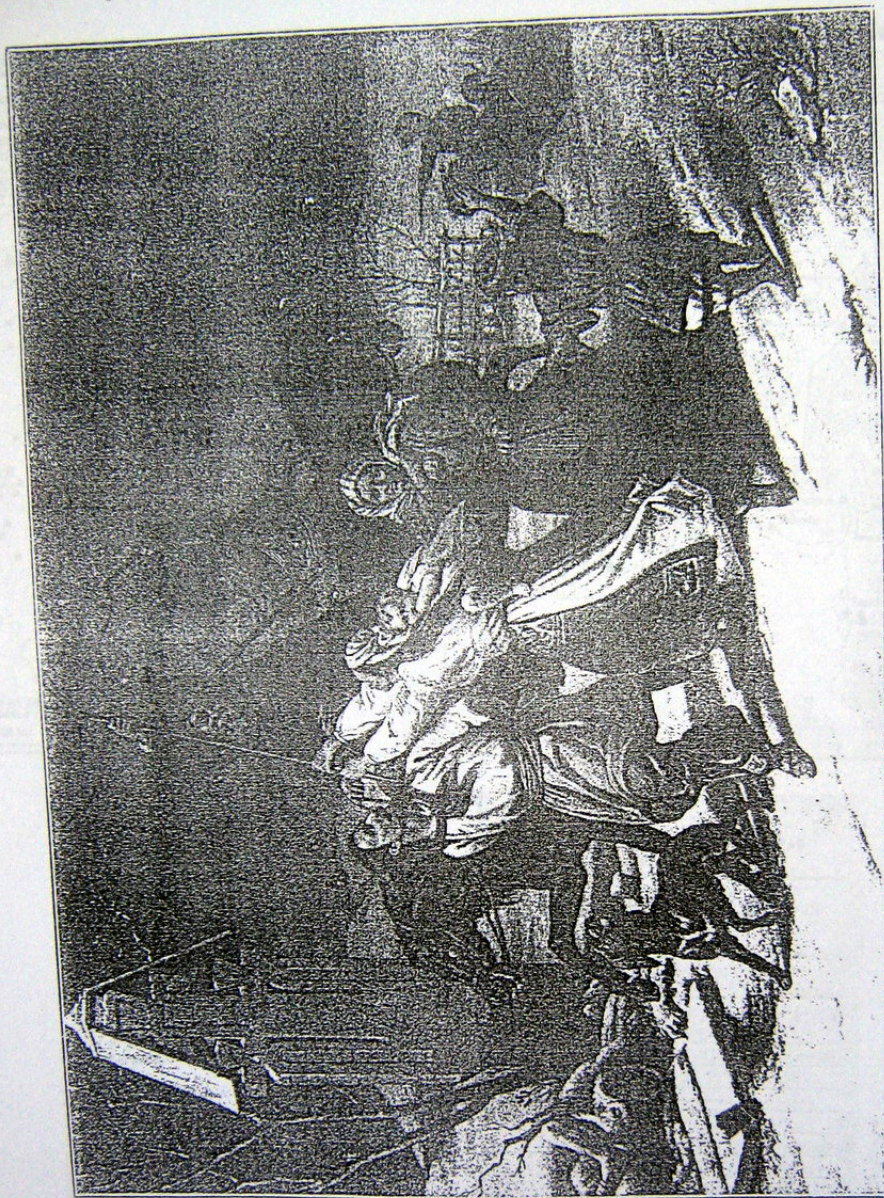
Français !

*Ce jour est le 30^e
anniversaire de la mort
de Staline, le plus grand
bourreau de l'histoire.*

*A lui seul, Staline
a tué plus d'êtres hu-
mains que les deux
guerres mondiales ensemble.*

Français !

*N'oubliez pas vos
frères des pays de l'
Europe de l'Est,
pays asservis par Staline!*

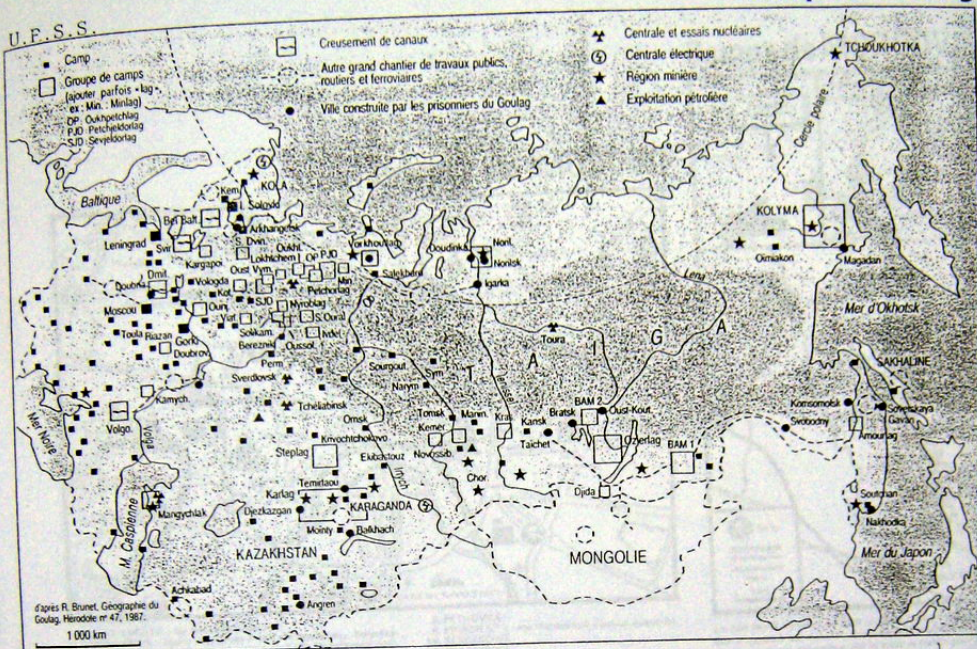
D'APRÈS UNE GRAVURE ANCIENNE
DE RAUF

LES ROUMAINS SOUS LE PROTECTORAT RUSSE

COLLECTION
G. RAUF

REALIZAREA COMUNISMULUI EXTERMINAREA

L'archipel du Goulag

М. П. Р. С. С. Р.

№ 765

44

Справка

Освобожден с тае, что 61

теуоттине, арестован

ордера, ареста Вилана кон

Станция Вислиевна. По

указанию на освобождение

Сакхити Кузнецова (показав

лишь на арест).

С. Сидорова, И. М. М. М. М.

М. Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л.

Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л. Л.

С. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

М. П. Р. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

УРСР

70

ГОРОДНИЙ КОМИСариАТ ВнутРиШНИХ СпРАВ

УПРАВЛЕНИЕ ДЕРЖАВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

ОРДЕР № 153

д. М. М. М. М. М. М. М. М. М.

управление

Главной Безопасности НКВД УРСР

Климентов

сведения арестован и арестован

Сакхити Кузнецов

Кузнецов

Удостоверение № 153

М. П. Р. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

М. П. Р. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

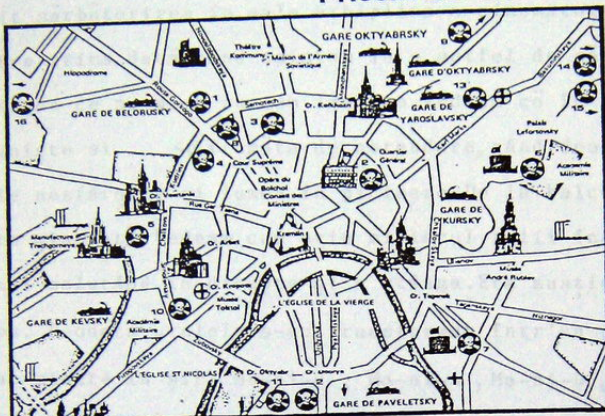
М. П. Р. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

М. П. Р. С. С. С. С. С. С. С. С. С.

Documente din arhiva fostului KGB privind arestarea deputaților Sfatului Țării
Constantin Bivol și Nicolae Secară

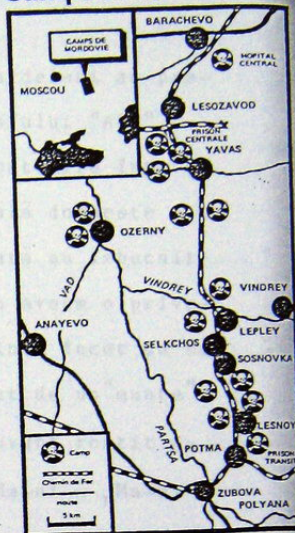
CENTRELE CRIMEI ORGANIZATE

Prisons de MOSCOU

1. BOUTYRSKAYA - rue Novotel Bodkaya.
2. LOUBYANKA - square Dzerjinsky Prison. Tout proches... Polyclinique centrale et recherches de laboratoire du KGB. Département militaire. Ecoles spéciales d'entraînement du KGB, etc.
3. CENTRE DE RECHERCHES CRIMINELLES DU KGB - Karetny Ryad.
4. QUARTIER GÉNÉRAL DE LA POLICE SECRÈTE - Sadovaya.
5. KRASNOPRESNENSKAYA - rue Krasnaya Presnya.
6. LEFORTOVSKAYA - rue Lefortovsky.
7. TAGANSKAYA - rue Kamenskaya.
8. PETROVKA.
9. PRISON N° 1 - rue Matrovskaia Tichina Sokolniki.
10. SERBOKOVO.
11. SHARLOVKA.
12. KASHENKO.
13. KAZANSKAYA.
14. SUHANOVO.
15. BELI STOLBI.
16. POKROPOVSKOE STRESHEVO.

Camps de MORDOVIE

La voie ferrée éprouvée du KGB qui relie Poma à Barachevo. Elle n'apparaît sur aucune carte officielle d'URSS. Il s'agit d'une voie ferrée entretenue par le KGB et établie pour pouvoir relier les nombreux camps de concentration qui sont situés de part et d'autre de la voie. De Potma, elle se dirige vers le nord, sur une distance de 60 km environ, elle suit la ligne Moscou - Saransk - Konychev.

BUCURESTI

locuri de tortură

1. Fostul M.A.I., în C.G.
 2. Securitatea Capitalei
 3. Malmăison (Calea Plevnei)
 4. Actualul MAI-Brezoiu
 5. Izvor colț cu Sf. Apostoli
 6. Securitatea din Uranus
 7. Miliția Capitalei
 8. Jilava
 9. Închisoare Alexandriei
 10. Depozit-închisoare Ghencea
 11. Măgurele
 12. Pipera
 13. Băneasa-școala de călăi.
 14. Mănăstirea Văcărești
 15. Școala călăi Olteniței
 16. Spitalul 9-Psihiatrie
 17. Bălăceanca-Psihiatrie
 18. Serviciu secret-Bodnăraș
 19. Bd. Elisabeta-Azi arhiva
 20. Sector PCR, Lemnea/Buzești
 21. Fostul Gestapo (sediul NKVD, azi Ambasada Poloniei).
- Se mai adaugă încă 103 case conspirative de tortură.

